

Instituut van de Bedrijfsrevisoren
Institut des Réviseurs d'Entreprises

Koninklijk Instituut - Institut royal

**MEDEDELING ⁽¹⁾ 2014/02 VAN HET INSTITUUT VAN DE
BEDRIJFSREVISOREN**

De Voorzitter

Correspondent
sg@ibr-ire.be

Onze referte
EV/SDB/sdb

Uw referte

Datum

31 -01- 2014

Geachte Confrater,

**Betreft: Wet van 22 november 2013 tot wijziging van de wet van
2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de
betalingsachterstand bij handelstransacties - Aandachtspunten
voor de bedrijfsrevisoren**

1. Context

De wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties ⁽²⁾ (hierna: “wet van 2 augustus 2002”), verzekert sedert een tiental jaar de rechten van ‘ondernemingen’ ten aanzien van moeilijke betalers. De Europese wetgever heeft de tijd rijp geacht om de regelgeving bij te schaven en een aantal onvolkomenheden en onduidelijkheden te verhelpen (Richtlijn 2011/7/EU).

Op 10 december 2013 verscheen de wet van 22 november 2013 tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties in het Belgisch Staatsblad, teneinde Richtlijn 2011/7/EU in nationaal recht om te zetten.

Desbetreffende wetswijziging heeft eveneens betrekking op het beroep van bedrijfsrevisor en brengt een bijkomende controlewerkzaamheid met zich mee voor commissarissen.

Bld E. Jacqmainlaan 135/1
B-1000 Bruxelles/Brussel
TEL.: 02 512 51 36
FAX: 02 512 78 86
e-mail: info@ibr-ire.be
Bank/Banque:
IBAN: BE 11 0000 0392 3648
BIC: BPOTBEB1

⁽¹⁾ De mededelingen hebben een informatief en geen bindend karakter (Verslag aan de Koning bij K.B. 21 april 2007, BS 27 april 2007, p. 22890). De mededelingen zijn documenten die louter informatieve inlichtingen bevatten met een beschrijving van audittechnieken of van een wettelijke, reglementaire of normatieve verplichting betreffende het beroep van bedrijfsrevisor. De mededelingen bevatten geen adviezen of standpunten van de Raad van het Instituut.

⁽²⁾ BS 7 augustus 2002.

2. Analyse

2.1. Wet en wetswijziging ook van toepassing op het beroep van bedrijfsrevisor

De wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties, waarvan de wet van 22 november 2013 een wijziging van is, is wel degelijk van toepassing op de vrije beroepen, dus uiteraard ook op het beroep van bedrijfsrevisor.

Meer bepaald stipuleert artikel 2 van voormelde wet het volgende:

“Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

- 1. " handelstransactie " : een transactie tussen ondernemingen of tussen ondernemingen en aanbestedende overheden of aanbestedende diensten die leidt tot het leveren van goederen of het verrichten van diensten tegen vergoeding;*
- 2. " onderneming " : elke organisatie die handelt in het kader van haar zelfstandige economische of beroepsmatige activiteit, ook wanneer deze door slechts één persoon wordt uitgeoefend;”.*

Het beroep van bedrijfsrevisor wordt tevens als ‘**onderneming**’ begrepen in de zin van deze wet.

Ter argumentatie hiervan wordt verwezen naar de memorie van toelichting van het wetsontwerp betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties van de wet van 2 augustus 2002 ⁽³⁾, dat het volgende stelt:

“Artikel 2 definieert «handelstransactie» als een transactie tussen ondernemingen of tussen ondernemingen en aanbestedende overheden of aanbestedende diensten die leidt tot het leveren van goederen of het verrichten van diensten tegen vergoeding.

Aangezien hetzelfde artikel «onderneming» definieert als elke organisatie die handelt in het kader van haar zelfstandige economische of beroepsmatige activiteit, vallen hieronder niet alleen «kooplieden» in de zin van het Wetboek van Koophandel, maar bijvoorbeeld ook titularissen van vrije beroepen, ambachtslieden en landbouwonondernemingen.

De wet is daarentegen niet van toepassing op betalingen tot vergoeding van transacties met consumenten.”

2.2. Inhoud wetswijziging

De belangrijkste wetswijzigingen ten aanzien van de bestaande regelgeving als volgt worden samengevat.

a) Inwerkingtreding

De inwerkingtreding van de wetswijziging is retroactief conform artikel 14 voorzien op 16 maart 2013 en is van toepassing op betalingen in uitvoering van

⁽³⁾ *Parl.St. Kamer, nr. 50 -1828/001, p. 7.*

overeenkomsten gesloten, vernieuwd of verlengd vanaf 16 maart 2013. Zij zal op alle oudere contracten van toepassing worden vanaf 16 maart 2015 ⁽⁴⁾.

b) Handelstransacties tussen 'ondernemingen'

Voor deze handelstransacties wordt een betalingstermijn van *30 dagen* na ontvangst van de factuur *vooropgesteld*, tenzij contractueel anders bepaald ⁽⁵⁾. Er wordt toegevoegd dat de partijen een betalingstermijn kunnen overeenkomen van *langer dan 60 dagen*, tenzij dit kennelijk onbillijk ⁽⁶⁾ is in het nadeel van de schuldeiser ⁽⁷⁾, leverancier van goederen of verrichter van diensten.

c) Handelstransacties tussen 'ondernemingen' en overheidsinstanties

De mogelijkheden om contractueel af te wijken van betalingstermijnen zijn veel beperkter bij schuldvorderingen van ondernemingen op overheden. De *vaste termijn* is *30 dagen* en afwijkingen tot *maximum 60 dagen* zijn slechts mogelijk mits deze uitdrukkelijk worden bedongen en er daarbij geen sprake is van een onbillijk beding ⁽⁸⁾. Afwijkingen van *meer dan 60 dagen* zijn *niet mogelijk*. ⁽⁹⁾

d) Interestvoet

De intrestvoet die standaard van toepassing is als er niets anders is overeengekomen wordt met 1 procentpunt verhoogd (voortaan de referentie-interestvoet vermeerderd met 8 procentpunten (in plaats van 7) en afgerond tot het hogere halve procentpunt). Het bedingen van een andere intrestvoet in contracten en algemene voorwaarden zal enkel nog mogelijk zijn tussen ondernemingen, niet meer bij facturen van ondernemingen aan de overheid, waar in ieder geval de wettelijke intrest voor betalingsachterstand van toepassing zal zijn. ⁽¹⁰⁾

e) Forfaitaire invorderingskosten

Een andere wijziging zit in de bepaling dat bij overschrijding van de betalingstermijn een vast bedrag van 40,00 EUR invorderingskosten in rekening mag gebracht worden, zonder dat hiervoor een aanmaning verschuldigd is en ongeacht of er effectief een procedure wordt ingesteld ⁽¹¹⁾. Deze vergoeding is een forfaitair bedrag en staat los van de hoogte van de schuld. Het laat onverlet het recht van de schuldeiser om zijn werkelijke kosten aan te tonen en te vorderen indien deze hoger zijn. Dit wettelijk forfait staat bovendien niet in de weg aan contractuele clausules die in een andere vergoedingswijze voorzien, zoals bijvoorbeeld een vast percentage van 10% op de hoofdsom van de factuur.

⁽⁴⁾ Art. 12 tot wijziging van art. 14 van de wet van 2 augustus 2002.

⁽⁵⁾ Art. 6 tot wijziging van art. 4 van de wet van 2 augustus 2002.

⁽⁶⁾ Bij de beoordeling van het kennelijke onbillijk karakter zal de rechter onder meer nagaan of de schuldenaar objectieve redenen heeft om af te wijken van deze bepalingen. (Art. 9 tot wijziging van artikel 7 van de wet van 2 augustus 2002).

⁽⁷⁾ Artt. 6 en 9 tot wijziging van artt. 4 en 7 van de wet van 2 augustus 2002.

⁽⁸⁾ Cf. voetnoot 6.

⁽⁹⁾ Artt. 6 en 9 tot wijziging van artt. 4 en 7 van de wet van 2 augustus 2002.

⁽¹⁰⁾ Art. 7 tot wijziging van art. 5 van de wet van 2 augustus 2002.

⁽¹¹⁾ Art. 8 tot wijziging van art. 6 van de wet van 2 augustus 2002.

De mogelijkheid om een termijn voor verificatie te voorzien, werd uiteraard eveneens opgenomen in de wet.

3. Besluit

Er kan worden geconcludeerd dat desbetreffende wetswijziging een dubbele draagwijdte heeft voor de bedrijfsrevisoren.

Ten eerste is het belangrijk is dat de lopende en toekomstige contracten tussen bedrijfsrevisoren/bedrijfsrevisorenkantoren enerzijds en ondernemingen of overheidsinstanties anderzijds worden nagekeken en desgevallend aan deze wetswijziging worden aangepast. Onder meer genieten de facturen die de bedrijfsrevisoren/bedrijfsrevisorenkantoren richten naar hun cliënten voortaan van nalatighedsinteressen en forfaitaire invorderingskosten zoals voorzien door deze wetswijziging.

Ten tweede is het aan de commissaris om desgevallend bij zijn cliënt te verifiëren of een adequate voorziening werd aangelegd voor de interessen ingeval van niet-betaling van de facturen van leveranciers van goederen en dienstverleners (*i.e.* referentie-interestvoet vermeerderd met 8 procentpunten (in plaats van 7)).

Met confraternele groeten,

Daniel KROES
Voorzitter